

РЕШЕНИЕ

№ 1184

гр. София, 21.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **11165** по описа за **2012** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма],[ЕИК], срещу решение от 17.09.2012г. по НАХД №5667/12г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №Р-10-101/27.02.2012г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗД [фирма], на осн. чл.319, ал.1, т.2 от Кодекса на застраховането (КЗ) е наложена „имуществена санкция” в размер на 1000 (хиляда) лева. Твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който се потвърди НП предмет на въззивната проверка. В съдебно заседание, не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли съда да остави без уважение касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение от 17.09.2012г. по НАХД №5667/12г. на СРС, с което е потвърдено изцяло НП №Р-10-101/27.01.2012г., издадено от заместник – председателя на КФН, с което на ЗД [фирма], на осн. чл.319, ал.1, т.2 от КЗ, е наложено административно наказание - „глоба” в размер на 1000 (хиляда) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд, в съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да потвърди НП е установил, че то е издадено в съответствие с материалния закон и е изложил подробни и съобразени с доказателствения материал правни изводи, които изцяло се споделят от касационната инстанция.

Настоящата инстанция не споделя доводите в касационната жалба относно това, че НП е издадено при несъответствие с материалния закон. Съгласно разпоредба на чл.271, ал.1, т.1 от КЗ се предвижда максимален срок за произнасяне на застраховател по заведена щета, а именно срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност” на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. От ал.2 на същата норма в видно, че в срока по ал.1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да определи и изплати размера на обезщетението, или да даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато основаниято и размерът на вредите не са били напълно установени. Този вид нарушения са формални, като не е задължително настъпването на вредоносен резултат. Неизпълнението на задължението по чл.271, ал.2 във вр. с ал.1 от КЗ, касае значими обществени отношения, за неспазването на което, законодателят е предвидил санкциониране с имуществена санкция, съгласно санкционната разпоредба на чл.319, ал.1. Оттук следва, че деянията от този тип не представляват маловажен случай, а и наложената от АНО „имуществена санкция” е в минималния размер, предвиден за такъв вид нарушение.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл.218, ал.2 от АПК на обжалвания съдебен акт, поради което той следва да бъде потвърден.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 17.09.2012г. по НАХД №5667/2012г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление №Р-10-101/27.02.2011г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.